

29 - d - 37

1)

Estimada Mercè - Vais estar molt content de la
teua visita d'aquí ve. Em vas fer molt bé. - No
ei pot dir que estés cansat. Més aviat excitat d'esperit
i patibat corporalment. Una situació estranya i inco-
moda a la que m'havia dut, ultra l'energanent
de tres dies de pluja, un mati dedicat a parlar
de poesia i de sentir recitar - magníficament,
poetes Castellans moderns a aquest noi que es
diu Ferrnandez i s'està al 42. - A la tarda vais
començar per llegir intensament, a hi de no
retornar-lo massa, un mibe tan nequitajada com
"Camins de França". Quan me'n vais haver
empassat tres-centes pàgines, (és una 12 lectura) em vais
trobar que ^{me} havia oblidat els versos del mati
^{me} havia deixat de sentir el vent, i omnia ~~sobrevi-~~
~~va~~ a sobre l'oborg de la lectura. Remitat, era
incapaç d'escriure't decentment. Qui na llas tima
que no haves pogut venir la Mercè en persona! Oh,

no em quedo pas de la Mercè que escriu cartes, i sobre tot, cartes com la d'ahir, tan delicades i plenes de tendresa, tan "original sans être excentrique" com volia i magnènic el fi ho diria de bo de bo; quan escris d'aquesta manera és irresistible.

J'hanria de dir moltes coses. Em sap greu tornar a plantejar la qüestió de comparança, com avien els residents de consell. Però no vull que puguis veure que no vais ben per tant, especulant sobre la taxa bruta que jo sóc més sensible. És cert que tu deies "si et vulgués veure embadarnat et diria el que no penso". Però com que, tan mateix, sermudament no deies - "una vil·lació..." una raïta de l'Uelena" vais veure interpretat-ho d'aquella manera, que no penso que, realment, m'hanies volgut veure en peïsar.

En fi! Estic molt content de tornar a tenir les cartes. Però vull que sigris de bon grat, sense que

hagin de violentar-te en matèria. En tant que un
home pot respondre d'un matèria, jo et puc assegurar
que, sense excepció, totes les teves cartes ^{semblen} em ser
blancs adorables, i qui sap si aquestes, particularment,
una mica més que d'altres. Soc veni un mitjà, però
per admetre la possibilitat que et veïdament progressis
de la mera idiotesa en dirigi d'aquí a anys, a
trobar poc oportunitats, les teves cartes. No pas agra-
des soles. I equivoco si dius que en les tres
darreres cartes ni has dit res que no hi hagi en
les altres. Potser no en la lletra, però sí en l'esperit, com
deia Sant Pau. La religió d'una persona, i en veïda
tots els seus sentiments i els seus actes, no ^{de la} ^{tasca}
manera que no és solament quan parla de ^{de la} ^{tasca}
ris, que ens ha convida quin és aquest. Re-
cordo que ~~de~~ la petita motiva del teu estil que
vols deixar llegir a l'Alcherna no contenia la més
remota al·lusió a aquests temes. Doncs, ho vols veure?
No ~~em~~ ~~havia~~ acabat de llegir que va demanar-me.

- Catòlica, veritat?

Jo com que rai's pensen que no era cap indiscreció i rai's diu que sí. Potser hi havia ra'terria aquesta en t'nia per tal com essent ella també catòlica d'una manera especial. podria enderimar en tu una germana d'anims. No ho veu, can perquè tu i ella son excepcionals, però dues exen- ciors diferents.

A més la primera negada que rai's t'nia el gust de contemp'tante, al'assensar, com et rai's contem, jo també rai's sentia clarament que tu era una cosa molt més interessant que una simple noia que practica. D'aquell moment, no he deixat d'imaginar-te com una creient fervosa i sincera i en veritat et diré que si jo no hagués ~~estipat~~ tingut aquesta impressió potser no m'hauria ~~abandonat~~ ~~com confidenciant~~ seduint la teua compassió. Tu veus com si una mirari el perill que semblen t'ner de que aquestes cartes ~~insinuar~~ t'nia "la culpa de la nostra separació", per via es t'ns t'neres. Era ~~el~~ semblava almeny

27-X-04 3

insistir en això, però sembla que tu no em vulgus
deixe capaç d'allò que tu mateixa no dubtes de fer, i
sigues d'acceptar-te amb totes les l'eres particularitats,
i sense altra reserva que la que impesa la bona
ciència. Puc dir-te que això sí que me'n
vencuria una mica?

3. Me'n oblidaria molt més això que no ho que vengues
una actitud de catequista. El catequisme, en si
no em sembla cap mal mentre hom deixi tota lli-
bertat de defensar-se a la resumpta víctima. El
que és desgraciable és certa mena de catequista,
que Déu paci que no tornem a veure. Però, a la
seua manera, tots els sants em una mica cate-
quistes, i ~~com a tal, calia haver-hi un~~
~~que em~~ ~~que sent una~~ ~~mentat~~
~~de~~ ~~ja ho sabem.~~ Així és que
ja ho sabem. Pot catequistar-me ai vols. ~~Per~~ Fins
et confessar que em sembla que em decidiria con-
vertir-me més aviat a anar a missa, que de tallar-me

el llibre...

Ana mi domo que havia deixat un pensament sense acabar. Acepto la possibilitat de trobar la categoria algun dia, com accepto la possibilitat de tornar-me bonz. És inevitable ser sigüellos en front del D. S. S.

No, honestament, no em pare així crítica. Per a usar aquest nom cal, em sembla, acceptar legítimament per una lle que jo no sento, la doctrina ~~religiosa~~ en una versió que m'ha expressada als Evangelis, o bé, criticar-se ~~identificat~~ ~~absolutament~~ ~~totalment~~ d'acord ~~interpretat~~ amb la mateixa. — Sobretot el primer, però. I bé, la figura del Crist expressa una seducció poderosaíssima en el meu ànima, però mitjanç he m'podria subsistir íntegrament i Evangelis de Sant Mateu — i m'cal dir que Sant Joan.

24-7-54
És molt redant parlar d'aquesta manera, i gran
part d'estar o no d'acord amb l'interès en
parís i l'herede d'aquells ~~homos~~ ^{bons} que gran venen
passar el tren potser l'any no hi estem d'acord.
Si no he atrevit a escriure aquella base, és sola-
ment per fer-me entendre clar. Ha de ser que, de fet,
allò que em separa de l'estricta doctrina cis-
tiana és una inimitat, i que el voraanta
per cent de la sent que s'avisen distants,
ho són menys que jo. Però que m'importa
a mi aquesta mena de l'habitats? No veu que
homu hagi de mirar la seva posició seguint-se en
la hipocresia o la insinceria dels altres.

Ah! però el tan castell interior... Me l'explicaràs
alguna dia? No me'n paràs un plà mol, veu que
m'eni imaginari-me'l, tot esperant la teva descrip-

ció? Recordo encara aquell cel que vos explicava-me
un dia, i em vaig descomençar de vèncer la setmana.
Sense voler menjar i no trèncant res. Fins i tot jo encara
no respirava sense voler res no imbecitat-lo-----

Vdri, que nos intervegit apropiament la morda i l'atenció
per l'entorn de quèlls tants i rípidament de rípidament
que nos a sapar. Me en vaig entusiasmar. Era l'esperança
de veure i veure per passat per tal que nos el colom
nos fa tot poc a part en per allò. Menja i que
nos que fem tal? Fins l'arrest, que era
venga nos a veure, que nos a veure i indolentia
nos el menja de tal, i si he trobat la guel
nos el nos a veure nos a veure una cosa i una
per a il·lustrate una disvolució del poder i la força
nos a veure nos a veure que també nos
causa de ben bestieses. Tal com un vas de
tal de aquets parafrases

29-X82

(46)

29.12.54 5
Es clar que m' hauria de deixar repassar aquelles
cartes, neveres tan rambades, juntament amb
Sant Francesc de Sales. Enria m' també aque-
lles "Variacions sobre el mateix tema" que jo
no tinc. Elles eren el que volia d'una manera quan
ter una benhaurada complicitat, tan en vas trans-
curre les 24 meditacions d'en Vilalta. No sé
què podia dir respecte el bé i el mal. hi vivim
que sé o que si vivim ni clarament tot el
que penso, no podem estar d'acord de cap
manera: ~~jo no tinc en el mal, perquè no en Déu~~
~~i jo sé que Déu sempre.~~ Però, no vull ser jo
el qui faci de catequista.

El nou, tinc la sensació que ~~no sé~~
amb després alguna cosa per dir, i no sé què
puc dir. Qui escriu a un lloc aqueta nit,
dóna-li records i digue-li que jo hi escriví després.

Com se troba? Que et va dir el Dr Ribes?
En Sulo se queda amb feble, però ja nos veia
si hom pot una ràdia, que ell mateix ha vist,
i sembla que més aviat està millor.

29-X-32
(55)

Bona nit

Miriú

Al·l'el meu somni me s'establican. Era al·l'el, com
un chicle i un motil, una vista de ~~tantos~~ ~~un~~ ~~son~~ ~~per~~
dos visos que semblaven arbres, una ven que semblava un
home, i una pastera que semblava un barcol.